

Pořad bohoslužeb

10. října – 16. října 2022

LITURGICKÉ MEZIDOBÍ, Žaltář IV. týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 10.10.	28. týden v mezidobí	St. Jičín	17:30	za farníky
Úterý 11.10.	28. týden v mezidobí	-	-	není mše svatá
Středa 12.10.	28. týden v mezidobí	St. Jičín	17:30	za † Karla Rosu k nedožitým 100 letům, † manželku, † zetě a duše v očistci
Čtvrtek 13.10.	28. týden v mezidobí	-	-	není mše svatá
Pátek 14.10.	28. týden v mezidobí	St. Jičín	17:30	dětská mše svatá za † Svatoslava Vahalíka, † rodiče Vahalíkovy a Zejdovy, † prarodiče Urbanovy a Boží požehnání pro živou rodinu
Sobota 15.10.	Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve	St. Lhota	17:30	mše svatá
Neděle 16.10.	29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ Slavnost SV. HEDVIKY, ŘEHOLNICE, hlavní patronky Slezska <i>sbírka</i>	St. Jičín	8:00	za † Marii Šindlerovou, † manžela, † syna, živou a † rodinu a za duše v očistci
		Hůrka	10:00	mše svatá <i>posvěcení kaple (hody)</i>

Farář: P. Marcel Krajzl, mobil – farní úřad: 731 058 895, email: rkf.starjicin@doz.cz
Webové stránky farnosti Starý Jičín: <http://farnostsj.cz>

OHLÁŠKY

* V pátek po mši svaté v 18.15 bude v kostele krátká schůzka rodičů třetáků, kteří se připravují k 1. sv. přijímání.

* Příští neděli bude tichá sbírka na opravu kostela.

* **V měsíci říjnu můžete spolu se sochou Panny Marie pozvat k modlitbě růžence i faráře. Prosím jen, vzhledem ke svým zdravotním obtížím, o velmi skromné pohoštění. Jde o modlitbu a vzájemné setkání, ne o večeři. Prosím, zapište se vzadu na papír.**

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

9.10.2022

28. neděle v mezidobí

46. / ročník XII.

Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši.

Dnešní evangelium říká: „Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš mezi Samařskem a Galilejí. Když přicházel do jedné vesnice, šlo mu naproti deset malomocných.“

Malomocenství je strašná nemoc. Člověk zažívá hnije, opadávají z něj kusy masa. Židé takové lidi považovali téměř za mrtvé, protože jim žádný lékař nevěděl pomoci. Mojžíšův zákon přikazoval, aby

byli vyloučeni ze společenství se zdravými, to znamená i z účasti na bohoslužbě a aby vždy, když se někde budou pohybovat, upozorňovali na sebe každého zdravého, ať se jim vyhne, pokud se nechce nakazit touto strašlivou nemocí. Proto evangelium říká: „Zůstali stát opodál a volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“

Určitě již něco slyšeli o Ježíši a o jeho zázračném účinkování i o jeho uzdravování. Evangelisté souhlasně zaznamenávají, že již dříve se událo uzdravení jednoho malomocného, který na kolenou prosil Pána: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit!“ A Pán Ježíš ho uzdravil. Víra a uzdravení jednoho způsobily, že jich přišlo k Ježíši najednou deset. Každý touží být zdrav a nemůžeme se divit, že právě oni, kteří byli tak strašně zubožení svou nemocí, tak velmi toužili po uzdravení. Evangelista říká, že hlasitě křičeli na Pána Ježíše. Proč? Aby je spatřil, aby si jich všiml, aby se nad nimi slitoval. Vložili do své modlitby svůj problém a svou touhu po zdraví. Jejich modlitba byla velmi jednoduchá. Oni **věřili, že Pán Ježíš jim může pomoci.** Kdyby tomu nevěřili, nikdy by se nepustili na takovou cestu, vždýť každý krok jim způsoboval bolest.

Když je Ježíš uviděl, řekl jim: „**Jděte a ukažte se kněžím!**“ A jak šli, byli očištěni. Abychom pochopili velikost Boží moci, musíme si představit 10 téměř mrtvol, které jsou již v rozkladu. A Boží moc je tak velká, že Pán Ježíš se jich vůbec nemusí ani dotknout, ale jako Stvořitel světa, všechno koná svým mocným Slovem. A oni uvěřili a vydali se na cestu ke kněžím, přestože ještě nic neviděli. Udělali něco, co nazýváme „krok víry“. Předmětem víry je Boží slovo, ale způsob, jak se víra má postavit k Božímu Slovu, je jistota. Víra není dohadem nebo jednou z mnoha možností. **Víra je jistota v Božím Slově**, v Božím zaslíbení. Až tam se děje zázrak, kde se víra s jistotou opírá o Boží příslib.

V této souvislosti je potřeba říci, že řečtina zná více termínů, kterými označuje Boží Slovo, a mají částečně různý význam. Termín „Logos“ vyjadřuje obecně Boží Slovo, Boží Slovo jako Il. Božská osoba, ale také Boží Slovo jako Bible. Termín „Rema“ je zase Božím Slovem, které zaznívá do konkrétní životní situace člověka, který se modlí a prosí Boha o pomoc. Boží Slovo ve významu „rema“ nikdy nemůžeme zobecnit. Rema je ta podoba Božího Slova, která dělá divy. Např. pro Námána to bylo Slovo o tom, že se má vykoupit v Jordánu. Kdyby někdo z nás trpěl malomocenstvím a chtěl by z této stati Písma odvodit závěr, že k tomu, aby dosáhl Boží uzdravení, musí podobně jako Námána

sestoupit do Jordánu a sedmkrát se ponořit, byl by zklamán a zjistil by, že to navzdory jeho víře nefunguje. Proč? Protože Bůh zde nedal obecný zákon, ale vytvořil zvláštní duchovní zákon, který se vázal na konkrétní situaci Námána.

Podobnou situaci nacházíme v evangeliu. Malomocní jsou uzdraveni, protože prosí. Uzdravení se děje, když uposlechnou Ježíšovou výzvu: „*Jděte a ukažte se kněžím!*“ Ne proto, že by samotná cesta měla v sobě očistnou moc, ale proto, že **uvěřili Ježíšovu slovu a na cestě víry byli uzdraveni**. Remu může člověk přijmout, když se modlí, když o něco Boha prosí. Když Bůh promluví, jediný správný postoj člověka vůči tomu, je neochvějná víra. Pokud Bůh nic nemluví, a přesto člověk věří ve své vlastní představy, jde spíše o nerozumnou opovážlivost, než o pravou víru, a to se člověku vymstí. Zázrak se děje tam, kde se lidská vůle spojí s Božím Slovem. **Kde člověk chce souhlasně s Bohem.**

To, co se událo s malomocnými, bylo úžasné. Takové věci nikdo z nás neviděl a možná ani v životě neuvidí, protože člověk takové věci nedokáže udělat. Takové věci dokáže dělat jedině Bůh skrze člověka. „*A jak odcházeli, byli očištěni.*“ Pán Ježíš je posílá ke kněžím, protože jedině kněží mohli takového člověka prohlédnout, a jen když mu oni dali potvrzení, že je zdravý, mohl se takový člověk znovu zařadit do společenství Izraele. Určitě se všichni úžasně těšili z tohoto zázračného uzdravení.

Víra, která působí divy, vede k obrácení a ke vděčnosti vůči Bohu. To je to, co se

objevilo u Námána a co chybělo devíti malomocným. Jedině Samaritán domyslel, co se stalo a vyvodil z toho správný závěr. „*Když jeden z nich zpozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl Ježíšovi k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Byl to Samaritán.*“ Vrátit se a velkým hlasem velebit Boha, padnout na tvář Ježíšovi k nohám, to jsou projevy víry v Živého Boha v osobě Ježíše Krista.

Evangelium je zjevením Živého Boha, který přichází člověku na pomoc. Jedině Samaritán cítil potřebu znovu se vrátit a poděkovat tomu, který ho uzdravil. On domyslel to, co přijal. Domyslel, že takové něco nemůže vykonat pouhý člověk, a proto se Kristu klaní takovou poklonou, která patří jedině Bohu.

Možná, kdyby se jeden z nich nevrátil a nepoděkoval Pánu Ježíši za všechno, ani my sami bychom na to nepřišli, že zde cosi chybí. Velmi často zapomínáme na vděčnost. **Vděčnost** se nedá přikázat. Pán Ježíš jim přece řekl: „*Jděte a ukažte se kněžím!*“ A oni poslechli a šli. A přece tu cosi chybělo. Velmi často, když dostaneme nějaký dar, ze kterého se velmi těšíme, zapomeneme na dárce, a to není dobře. Je třeba se znovu vrátit a s vděčností poděkovat Bohu.

Ježíš na to řekl: „*Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?*“ Toto je otázka a zároveň výčitka, kterou Pán Ježíš adresuje také nám. Je třeba vzdát Bohu chválu a také vzdát mu slávu. Sláva je objektivní uznání osobních kvalit. Bůh má právo na to, aby se mu vzdávala Sláva. Dokonce my všichni jsme stvoření pro Slávu. Problém je jedině v tom, kde a od koho a zač ji chceme získat. Evangelista vytýká farizeům, že **slávu od lidí milovali více než slávu od Boha**. A v tomto tkví problém. V každé Glorii, kterou se modlíme při nedělní mši svaté, děláme to samé jako uzdravený Samaritán: On chválil Boha, klaněl se Ježíšovi, děkoval mu a oslavoval Boha. A my se modlíme: **chválíme tě, velebíme tě, klaníme se ti, oslavujeme tě, vzdáváme ti díky.**

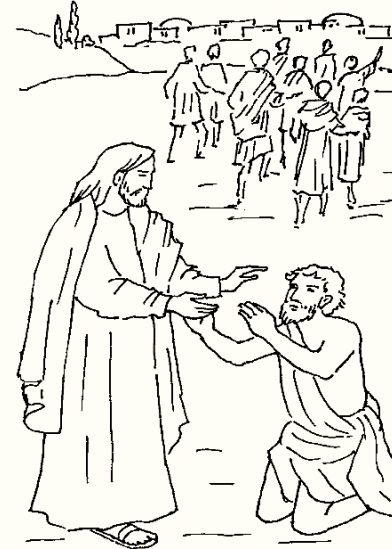
On oslavoval Boha za to, že se z nemoci dostal ke zdraví. V nemoci si uvědomil hodnotu a zázrak života a zdraví. A my tento zázrak života a zdraví prožíváme z milosti Boží každý den. Nemáme stejně žasnout a děkovat? Jak často zapomeneme poděkovat Pánu Bohu za vše. Bereme všechno, jako by to bylo samozřejmé a zatím: „**Nic není samozřejmé!**“ Ano, ani to, že jsme se narodili, není vůbec samozřejmé. Bůh nás stvořil: Daroval nám oči, uši, ústa, nos, celé tělo, duši i ducha. Daroval nám myšlení, vědomí, citění. Daroval nám rozum, vůli, paměť. **Poděkovali jste již někdy Bohu za to, že Vás stvořil?** Poděkovali jste již někdy rodičům za to, že vás přijali jako své děti? Pokud jste to ještě neudělali, udělejte to dnes.

/www.frantiskani.sk/kazatel/

JEŽÍŠ A DESET MALOMOCNÝCH

Jednou potkal Ježíš deset malomocných, kteří na něj volali a prosili, aby je uzdravil. Ježíš jim řekl, aby se šli ukázat kněžím. Když odcházeli, byli zázračně uzdraveni. Povšimnul si toho jeden z nich, Samaritán. Hned se k Ježíšovi vrátil, děkoval mu a velebil Boha. Byl uzdraven jako ostatní, ale od uzdravených Židů se lišil tím, že jako jediný projevil dík. Kdo umí poděkovat a je vděčný, ten dokáže ... *(dokončení věty v tajence).*

Ježíšovy zázraky změnilы životy lidí doslova naruby. Najdi dvojice slov opačného významu. Číslo před prvním a písmeno za druhým slovem z konkrétní dvojice patří vždy k sobě. Napiš písmena k číslům do tajenky. – Jsi i ty Bohu a lidem za něco vděčný?

Lk 17,11–19

1. bohatství zlo Í
2. zdraví dole T
3. světlo zbabělost O
4. začátek smutek I
5. nahoře slabost A
6. dobro tma V
7. odvaha smrt Ů
8. síla nenávisť J
9. život válka P
10. horko konec R
11. mír chudoba S
12. láska nemoc Ž
13. radost zima D

Kdo umí poděkovat, ten dokáže ...

TAJENKA:

11	4	7	2	6	3	8	5	1	3	9	12
----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

2	13	3	7	5	1	4	8	10	7	1	5	6
---	----	---	---	---	---	---	---	----	---	---	---	---